

PREČASTNOM
PROVINCIALATU HERC.FRANJEVACA

545

MOSTAR

U subotu večer, 28.X.1944. ca 23 sata došli su Partizani na teritorij naše župe-na Medjugorsko ordo zv.Crnica.Sviet nije znao,da dolaze partizani i zato je izojegao.Iste večeri -noći u pola jedan ja sam isto izi-
šao iz župe i to najzadnji sa malim momkom od 15 godina, jer nikako nije htio
ostati.Nakon što sam u zadnji čas conssumirao sanctissimum kod nas i čč.ss.
mi smo otisli na Čitluk,a p.O.Križan Galić ostao je sam u kući.

29.X. u nedjelju ca 12 sati O.Dr.Rufin Šilić,Dr.J.Mihaljević,
ja i dvije častne sestre došli smo u Medjugorje-župni ured,da vidimo koman-
danta,da s njime govorimo,da vidimo tko su i što su oni,koji su došli.Našli
smo komandanta Boju Kurica -poručnika iz Trebinja.

S njime smo se razgovarali u župnome uredu i upoznali smo,da
su to partizani.Prizna on,da ima nešto malo onih,koji su nekada bili Četnici
a sada su partizani i pod partizanskom komandom.Nadodali smo,da smo mi znali
da su to partizani,da ne bi nitko makao iz svojih kuća.Sporazumjeli smo se,
da se mi vratimo na Čitluk,i da saopćimo narodu,kojega mognemo vidjeti,što
je i kako je u župi,i da se narod povraća kućama i da im se ništa ne će do-
goditi.Oni vele,da traže samo zlikovce.

30.X.1944.u ponedjeljak po podne došao sam opet s malim slu-
gom Stipom u župni ured-Medjugorje ca 3 sata po podne.O.Križan je bio u kući
i nitko ga nije smetao.Budući da je bilo pripucivanje po Medjugorju,mali po-
čeo plakati,da ga ja moram voditi na Čitluk.Htio sam poslati jednu častnu s.
s njime do Tromede ili čak do Čitluka,a da ja ostanem.On nije htio nikako
bez mene ići,niti u Medjugorju ostati.Tako sam bio primoran da ga vodim na
Čitluk.....Nakon mojega odlaska oko 5 sati O.Križan Galić došao je u čč.
bestara.Tu je večerao i posao u kapelu oko 6 sati.Partizanska je straža bi-
la negdje oko naše kuće,koja je pitala:tko je i tko ide.On se nije javio,jer
je to starac,koji nije čuo ni razumio poziv straže.Nato ga je stražar ranio
u nogu.On je došao u ured.Opet je straža zvala.Budući da se opet nije javio,
stražar je bacio bombu u ured,koja ga je ubila.Bio je još u utorak jutro,31.
X.živ.u uredu.Iza toga je umro.

31.X.utorak ujutro,htio sam ići sa malim Stipom u Medjugorje,
ali nijesam mogao proći, jer je bila fronta s obje strane ceste od Čitluka do
Tromede.1.XI.1944 isto tako cijeli dan fronta na Čitluku i oko naše kuće na
Čitluku,da se nije moglo izići iz kuće ni oka otvoriti što se kaže.

1.XI.1944 u 9 sati u večer,došla je Partizanska straža u našu
kuću u Čitluku,pregledala samo prizemlje i otisla.Tu sam stražu pitao za po-
ručnika Kurilića Boju,koja mi je rekla,da se nalazi negdje na Čitluku.Mi smo
otišli spavati.Na osvit mrtvoga dana u 1 sat ujutro dolazi poručnik Kurilić
i traži mene,da mi saopći poginuce p.o.Križana Galića.Sve mi je rekao,kako
sam ja gore naveo,i da su ga oni partizani pokopali u Kovačici, jer nije bilo
nikoga od našega svieta tko bi ga pokopao.

13. XI. 1944. Prih.

Ovaj se poručnik jako izvinjavao, da im je svima krivo i žao, da je ova starac poginuo s obzirom na nas i na njih. Ja sam rekao, da je nama fratrima i previše žao, da se prolila ovako nevina i sveta krv istarca od 75 god., koji mi ni muhi nije zla mislio.

Na mrtvi dan, došao sam opet s Fra Rufinom u Medjugorje-u jutro, gdje sam ja i ostao, a Rufin se povratio kući. Sastao sam se sa njihovim oficirima i mesarima. Svi su se izvinjavali radi smrti pok. Križana.

Da je O. Križan bio kod čas. sestara, da se čuo i u čas. sestara poziv str. žentko je, i da se nije čuo odgovor sa strane O. Križana, to su mi rekly i potvrdile i čas. sestre.

Ja se nalazim u Medjugorju-u kući. Bio sam jučer na Čitluku. U našoj kući na Čitluku nema ni jedgoga Partizna niti su dolazili osim one straže.

Sviet se povreća kućama. Partizani niti pale niti ubijaju. Oni vele, da traže krivce.

Binovski Vas pozdravlja i poštuje

Medjugorje, 7. XI. 1944.

Vas O. Serafin Vistica
župnik

Serafin Vistica